

De auteur moge mijn opmerkingen niet opvatten als een vitten op zijn werk; daarvoor heb ik te veel eerbied voor de enorme hoeveelheid arbeid, die er in ligt besloten en voor de, naar het mij voorkomt, accuratesse, waarmede alle opgaven bijeengebracht zijn. Waar echter zooveel goeds is, is het jammer, dat niet de geringe moeite genomen is, deze gemakkelijk te vermijden onvolkomenheden weg te nemen.

Begrijpelijk is, dat de Hemipterologen verlangend uitzien naar het verschijnen der verdere fasciculi.

Nunspeet, 22 Aug. 1927.

D. MAC GILLAVRY.

Acarologische Aanteekeningen LXXXVIII.

Rectificatie. De vorige serie „Aanteekeningen” in: Ent. Ber. v. 7. n. 157. p. 242-248 droeg het nummer LXXXVI; men leze LXXXVII.

Acari van het eiland Herdla bij Bergen in Noorwegen, door den Heer KARL VIETS Juni 1926 verzameld. — *Parasitus* spec., 1 Nph. I, 1 Nph. II. — *Parasitus* spec., 1 Nph. I, 1 Nph. II. — *Parasitus* spec., 1 ♂. — *Pergamasus* spec., 1 Nph. II, 1 ♀. — *Lasioseius subglabra* OUDMS. 1903, 2 Nph. II, 11 ♀, 1 ♂. — *Bryobia* spec., 2 Nph., 2 ad. — *Villersia vietsi*, **nov. gen., nov. spec.** (*Raphignathidae*), 1 ex. *Eustigmaeus kermesinus* (C. L. Koch 1841), 1 ex. — *Bonzia halacaroides* **nov. gen., nov. spec.** (*Cunaxidae*), 2 ♀. — *Bdella littoralis* (L 1758), 1 Nph. I, 4 Nph. II, 4 ad. (ook 4 ad. aldaar door Dr. ARNDT, Berlijn, gevonden). — *Tanaupodus passimpilosus* BERLESE 1910, 1 ex. — *Centrotrombidium schneideri* KRAM. 1896, 4 ex. — *Leptus coccineus* (SCOP. 1763) (*phalangii* DE GEER 1778), 1 Lv. — *Erythraeus phalangioides* (DE GEER 1778), 1 Lv.) = *Bochartia kuyperi* OUDMS. 1910). — *Camisia* spec., 1 Nph. I. — *Cosmochthonius* spec., 1 ex. — *Hydrozetes confervae* (SCHRANK 1781), 8 Nph. III. — *Limnozetes sphagni* MICH. 1880), ∞ Lv., Nph. I, II, III, Ad.

Acari van het eiland Öen, Felsufer am Kvernpollen.” — „Öen liegt nicht weit von Bergen, am Hjelte Fjord, westl. der Insel Herdla. Kvernpollen ist eine Einbuchtung des

Fjords im Sund zwischen Öen und der nächsten Insel, tief, aber mit schmalem flachem Ausgang in den Sund. Das Felsufer dort ist kahl, mit wenig Torfhumus und etwas Heide bedeckt, ca. 3–4 m. über der Hochwassergrenze.”
 23. 6. 1926. KARL VIETS. — *Tarsotomus* spec., 1 ex. — *Anystis* spec., 1 ex. — *Erythraeus* spec., 1 Nph., 3 ad. — *Halolaelaps marinus* (BRADY 1875), 1 Nph. I, 9 Nph. II, 7 ♀, 4 ♂. —

Acari bij Osund, gevonden door den heer KARL VIETS aan een Kvernpollen, 10, 6, 1926. — *Halolaelaps marinus* (BRADY 1875), 1♀, — *Sessiluncus* spec., 1 Nph. I. — *Anystis baccarum* (L. 1758), 1 Nph. — *Diplodontus despiciens* O. F. MÜLL. 1776), 9 Larvae.

Poecilochirus en Iphidosoma. Het genus *Poecilochirus* G. & R. CANESTRINI 1882 werd door genoemde acarologen in hun I Gamasi Italiani voorgesteld voor *Parasitidae*, waarbij „i palpi labbiali” (corniculi hypostomatis) „sono brevissimi e conformati a modo di chele, e la branca fissa della chele mandibolari e fornita di un appendice semplice o bifide che si dirige verso l'innanzi” (naar voren). Op p. 23 worden 2 soorten genoemd: *finetarius* J. MÜLL., en *carabi* nob. (= G. & R. CANESTRINI). Zij geven niet aan, welke van deze twee de type is. Evenmin op p. 55–57, waar zij beschreven worden. — Even zij vermeld, dat *finetarius* één, *carabi* twee rugschilden heeft.

20 Aug. 1892 splitst BERLESE in zijn Acar. Myr. Scorp. Ital. fasc. 70. n. 11. het genus *Poecilochirus* in twee andere: *Poecilochirus* met: „scutum dorsuale in partes duas divisum” en *Iphidosoma* nov. gen. met „dorsum scutulo unico protectum.” — Hoewel hij geen typen aan geeft, zoo is de logische gedachtegang:

Poecilochirus G. & R. CANESTRINI 1882, type *Poecilochirus carabi* G. & R. CANESTRINI 1882.

Iphidosoma BERLESE 1892, type *Holostaspis finetaria* JUL. MÜLLER 1859.

***Poecilochirus macgillavryi* nov. spec.** Hiervan bezit ik slechts ééne Nph. II, door Dr. D. MAC. GILLAVRY te Maastricht, Juli, gevonden. Zij verschilt van *carabi* hierin: dat de beide zijde-spitsen van den epistroomrand licht

S-vormig mediaad gebogen zijn; dat het einde der tarsen I door een groot aantal uiterst fijne, geen licht doorlatende korreltjes zwart zijn; dat er geen bruine dwarsband over het scutum sternimetasternale loopt, en dat schild achteraan niet min of meer ogivaal is, maar afgerond vierkant.

Halolaelaps marinus (Brady 1875). Deze merkwaardige soort heb ik nu in bijna alle ontwikkelingstoestanden; jammer genoeg, geen Larva. — De Nympha I is niets anders dan *Gamasus marinus* BRADY 1875. Derhalve is *glabriusculus* BERL. & TRT. 1889 een synoniem daarvan. Zoowel de Nymphae II als de ♀ bezitten scuta parapodica. Voorzoover ik zien kan, missen de ♂ deze. BERLESE's bewering in: *Redia* v. 8. n. 1. 1905 (publ. Juni 1906) p. 88: „Scuta parapodia nulla: *Halolaelaps*” is dus onjuist. Merkwaardig is ook, dat de ambulacra I er anders uitzien dan II, III en IV, eveneens, dat de ambulacra der Nph. I, der Nph. II, en der Adulti verschillend gebouwd zijn.

Bryobia. De 4 *Bryobia*'s, hierboven, p 257 vermeld, zagen er anders uit, dan degene, die ik ken. Ongeveer terzelfder tijd ontving ik 8 *Bryobia*'s, door Cand. Phil. ANTON METHLAGL te Piesting, Nieder-Oesterreich, op *Ribes grossularia* buitgemaakt. Ook die zagen er anders uit. Ik begon te vergelijken, en vond, dat, wat ik in de Ent. Ber. v. 2. n. 28. 1 Mrt. 1906. p. 60 verkondigde: „alle europeesche *Bryobia*'s zijn slechts physiologische rassen”, onjuist is. Er is wel degelijk verschil tusschen de verschillende soorten. Het verschil zetelt voornamelijk in de ambulacra, in de lengte der pootleden I en in het gnathosoma, zoowel in de bewapening der palpen, als in de maxillicoxae.

Bryobia ribis Thomas. Kort eliptisch; alleen het propodosoma zoude men trapezoidaal kunnen noemen; breedte : lengte ongeveer 2 : 3; de vier doorschijnende schubben aan den vertex kort; de oogen aan den rand; verhouding tusschen de lange pootleden I: 100 : 52 : 73 : 65; klauwen I ieder met 2 ventrale spelden; empodium I zeer kort, met 2 spelden, zoodat men, bij dorsaal of ventraal zicht, 6 spelden ziet (zooals er bij *Tetranychus* 4 zijn). Geheel anders zijn de ambulacra II, III, IV: van boven, of van onderen ziende, meent men 3 klauwen en een groot

aantal spelden te zien: in waarheid, de twee klauwen dragen ieder 4 ventrale spelden, en het empodium is staafvormig, even lang als, doch dikker dan de klauwen, en met twee ventrale rijen van ieder minstens 8 spelden (ik kan ze niet tellen). Haar op palpfemur staafvormig, met korte doorntjes bezet. Het hypostoom eindigt in een 6-tal stralende lapjes: 2 voorste vierkante, 2 laterale als een *Buxus*-blad en twee achterste, veel kleiner, als een takje van *Ruscus aculeatus* (muizedoorn); bovendien met 4 korte, stijve staafjes.

De heele groep van *Bryobia*'s moet dus herzien, elke soort zorgvuldig afgebeeld en beschreven worden. De oudste *Bryobia* is die, welke door SCOPOLI 1763 als *Acarus telarius* beschreven, en op *Tilia* in Carniolië gevonden werd.

Raphignathidae. Daar de scheidingslijn tusschen propodo- en hysterosoma, en andere transversale groeven, bij exemplaren, die eenigzins door de conserveervloeistof gezwollen zijn, verdwijnen, zoo heb ik hier beneden eene determineertabel ontworpen, waarin van genoemde scheidingslijnen zoo min mogelijk melding gemaakt is.

- A 1. Coxae I-IV aan beide zijden contigu, met het gnathosoma eene hoefijzervormige figuur vormend; op het propodosoma 3 schilden naast elkander, waarvan de zijdelingsche de 2 oogen dragen; geheel achteraan is nog een schild; palptibia met zeer kleinen klauw; palptarsus $\pm$ kotsvormig, langer dan de klauw. *Raphignathus* DUGÈS 1834.
- A 2. Coxae I + II en III + IV aan beide zijden gescheiden.
 - B 1. Coxae I + II en III + IV aan beide zijden zeer dicht bij elkander, met het gnathosoma eene hoefijzervormige figuur vormend; schilden en palp als bij A 1. (Bij het ♂ 1 notacephale en 1 notogaster) *Acheles* OUDMS. 1903.
 - B 2. Coxae I + II en III + IV verder, soms zelfs zeer ver van elkander.
 - C 1. Schilden vermoedelijk dezelfde als bij A 1 en B 1. (BERLESE zegt wel: derma longitudinaliter striolata, maar dat zegt hij ook van *Acheles*!); palpen als bij A 1 en B 1. *Storchia* OUDMS. 1923.
 - C 2. Naast het groote propodosomataalschild geen,

- of 2 zeer kleine schildjes; 2 oogen; hysterosoma met 3 schilden naast elkander (zie ook C 3).
- D 1. Palpfemur opgeblazen; [onzeker (zie fig. van *Koch*): palptibia met zeer kleinen klauw; palptarsus bijna even dik als palptibia, langer dan de klauw]; op iederen schouder een zeer lang tasthaar *Caligonus* C. L. KOCH 1836. type: *C. rufulus* C. L. KOCH.
- D 2. Palpfemur gewoon; palptibia met langen klauw: palptarsus pl. m. even lang als de klauw; aan de schouders een lang tasthaar. *Stigmaeus* C. L. KOCH 1836.
- D 3. Palpfemur gewoon; palptibia met langen klauw en kleineren, ventralen nevenklauw; palptarsus pl. m. even lang als de klauw, of langer; schilden netvormig geskulptureerd. *Podaia* OUDMS. 1923.
- C3. Achter het notocephale een zeer breed hysterosomataalschild, waarachter soms nog een of meer mediane schilden. (Zie ook C 4.)
- D 1. Lichaam kort; een notocephale en een notogaster; 2 oogen; palpen bereiken de ambulacra 1 niet; palptibia met korten klauw: palptarsus veel langer. *Mediolata* R. CAN. 1890 [naar de figuur van *longirostris* van BERLESE].
- D 2. Het heele dier *Cheyletus*-achtig; een notocephale, een notogaster en 4 niet mediane kleinere schildjes; 2 oogen; palpen kort, bereiken de ambulacra 1 niet; palptibia met krachtigen klauw, met nevenklauw; palptarsus korter dan de hoofdklauw. *Villersia* OUDMS. 1927, type *Villersia vietsi* OUDS. 1927.
- D 3. Lichaam kort, of langer, zelfs veel langer; meer dan 2 breede mediane schilden.
- E 1. Mandibelbasen vrij; palpen kort; palp-

- tibia met krachtigen klauw; palptarsus kort, cilindrisch, nauwlijks even lang als de palpklauw; 3 groote mediane schilden; 2 oogen. *Zetzellia* OUDMS 1927, type; *Z. methlagli* OUDMS. 1927.
- E 2. Idem; palpen lang, bereiken de ambu-
laca I, of gaan die zelfs voorbij.
- F 1. Palptibia met kleinen klauw; palp-
tarsus zeer lang en dun; 2 oogen.
Eupalopsis G. CAN. 1886.
- F 2. Palptibia met fijnen klauw; palp-
tarsus nauwlijks langer dan de
klauw; geen oogen; lichaam zeer
lang gestrekt; bewegingen slang-
achtig. *Macrostigmaeus* BERL. 1910.
- E. 3. Mandibelbasen vergroeid; geen oogen;
palpen kort, bereiken hoogstens de
tibiae I.
- F 1. Mandibelbasen U-vormig ver-
groeid, goed zichtbaar; lichaam
langestrekt; bewegingen slang-
achtig. *Barbutia* OUDMS. **nov.**
gen., type *Stigmaeus anguineus*
BERL. 1910.
- F 2. Gnathosoma *Tetranychus*-achtig;
mandibelbasengewoon vergroeid,
diep in het propodosoma ver-
zonken; lichaam langestrekt. *Lino-*
tetranus BERLESE 1910.
- C4. Twee oogen; de heele rug gepantserd, met of
zonder scheidingslijn.
- D 1. Scheidingslijn duidelijk; rugschilden aan
de zijden en achteraan ventraad omgebogen;
skulptuur netvormig, of met ronde groefjes,
soms alleen op het natocephale; palpen
kort, gedrongen; palkblauw krachtig, met
ventralen nevenklauw; palptarsus even
lang als de hoofdklauw. *Ledermülleria*
OUDMS. 1923.

D2. Scheidingslijn duidelijk, fijn; rugschilden aan de zijden en achteraan ventraad omgebogen; skulptuur glad; palpklauw krachtig, met ventralen nevenklauw; palptarsus even lang als de hoofdklauw. *Eustigmaeus* BERLESE 1910.

D3. Geen scheidingslijn; rugschild rondom ventraad omgebogen, glad; lichaam zeer hoog gewelfd; pooten met twee klauwen; palpklauw krachtig, met ventralen nevenklauw; palptarsus korter dan de klauw; ooggen groot. *Homocaligus* BERLESE 1910.

***Stigmaeodes elongatus* var. *longipilis* R. Can.**

1890 werd door mij in Ent. Ber. v. 6. n. 130. 1 Mrt. 1923 p. 150 in het genus *Storchia* OUDMS. 1923. geplaatst. Acarologen zullen begrepen hebben, dat deze misstelling het gevolg is van eene schrijffout. Zij is eene *Stigmaeus*, en moet dus op pag. 142 ingelascht worden.

***Villersia* nov. gen.** De kenmerken van dit genus zijn hierboven in de tabel gediagnostiseerd.

***Villersia vietsi* nov. spec.** Type van het genus *Villersia* OUDMS. 1927. Het eenige exemplaar werd, na afbeelding van het gnathosoma, bij ongeluk verbrijzeld. Palptarsus cilindrisch, korter dan de klauw, distaal gewapend met een drietandigen vork en een stijven borstel. Tibia I in de distale helft met 2 staafvormige zintuigharen, die het einde van dat lid niet bereiken, en waarvan het externe 2 $\times$ dunner is dan het interne. Tarsus I met 3 paar borstels achter de klauwen, en een dun, cilindrisch zintuighaar achter het 2e paar borstels; dat zintuighaar is even lang als de klauwen. Aan alle tarsen een empodium, dat, precies ventraal gezien, op drie boven elkander staande Y's gelijkt. — In bronmos; Eil. Herdla bij Bergen, Noorwegen; Juli; KARL VIETS.

***Zetzellia* nov. gen.** De kenmerken van dit genus zijn in bovenstaande tabel voldoende gediagnostiseerd.

***Zetzellia methlagli* nov. spec** Type van het genus *Zetzellia* OUDMS. 1927. Mandibels niet vergroeid. Palptarsus kort, cilindrisch, distaal gewapend met 3-tandige vork en

stijven borstel. Propodosomataalschild afgerond tropezoidaal, achter $2 \times$ breeder dan voor, en $1\frac{1}{2} \times$ breeder dan hoog, draagt 2 oogen en 3 paar borstels. Daarachter een bijna rond hysterosomataalschild, met 4 paar borstels. Daarachter, naast elkander 2 kleine, pl.m. liggend-ovale schildjes, ieder met 1 borstel; daarachter een dwars liggend, bijna bandvormig schildje met 4 borstels op eene dwarsrij. In de achterhoeken van het propodosoma nog een klein schildje met borstel. Aan het pl.m. spitse achterende nog 2 borsteltjes. Alle borstels korter dan de bases maudibulorum. In grasveld; Gaden bij Weenen; Mei; Cand. Phil. ANTON METHLAGL.

Bonzia nov. gen. CHR. GOTTL. BONZ beschreef 1783 *Acarus Ypsilophorus*, den bekenden commensaal van *Anodonta cygnea*. -- Het nieuwe genus behoort tot de *Cunaxidae* en staat, door zijne 5-ledige palpen, in de buurt van *Cunaxa* VON HEIJDEN 1826 en *Rosenhofia* OUDMS. 1922.

Coxae I + II en III + IV vormen 4 groepen. *Cunaxa*.

Coxae II-V van iedere zijde contigu; vormen 2 groepen. *Rosenhofia*.

Alle coxae vormen, tezamen met de buikvlakte ééne harde plaat. *Bonzia*.

Bonzia: Rug voor het grootste gedeelte door propodoen hysterosomataalschild bedekt. Buik geheel gepantserd, ééne harde plaat, waarin ook de 8 coxae opgenomen zijn; achter in dat schild eene $\frac{3}{4}$ -cirkelvormige uitsnijding, welke door de 2 genitaalkleppen ingenomen wordt. Alle pooten aan den rand ingeplant.

Bonzia halacaroides nov. spec. Basis capituli kort, pl.m. $\frac{1}{2}$ der breedte. Mandibels *Halacarus*-achtig: eerste $\frac{2}{5}$ deel zeer breed en hoog; laatste $\frac{3}{5}$ deel zeer dun, staafvormig; aan het einde een bijna onzichtbare digitus fixus, en een klauwvormige digitus mobilis. Maxillicoxae kort, breed, naar voren verlengd in een vouwbeen-vormige strook, aan welker begin, ter weerszijden, een plotseling geknikte lange borstel. Palpen korter dan de mandibels, zonder ventrale apophysen, of doorns; 1e, 3e en 4e lid korter dan breed; 2e en 5e lid, bij rugzicht, $2\frac{1}{2} \times$ langer dan breed; het 3e lid dorsidistaal met zonderling gevormden, korten, dikken borstel, even lang als het lid. Oogen

tegen de buitenzijde van de achterste pseudostigmata geplaatst. (Bij *Cunaxa* ervóór; *Rosenhofia* is blind).

Ereynetes limacum Schrank 1781. MÉGNIN in: Journ. Anat., & c.; Paris; 1888. p. 572. zegt: „On trouve des oeufs libres à différents degrés d'incubation dans le mucus qui recouvre le dos des limaces”. Ik heb wel honderd slakken met de loupe onderzocht, maar vond nooit eieren op de slak. — Eenige zeer kleine individuen rennen even vlug over de slak als de grootere. Dat zijn Larven. — Andere kleinere individuen loopen veel langzamer; ik pikte ze op, en onderzocht ze; ook deze waren Larven, maar daarin had zich reeds de Nympha ontwikkeld. De merkwaardigheid is dus, dat deze Nymphae, nog geheel door de larvehuid omgeven, en met tegen de buikzijde ongevouwen pooten IV, op 6 pooten loopen; en dat zij niet op hunne bloote voeten (ambulacra) loopen, maar op sokken (velletjes der larvale pooteinden.) Bovendien is hiermede bewezen, dat tusschen de Larvae en Nymphae geen „stadium iners” voorkomt. — Alle ontwikkelingstoestanden loopen even gemakkelijk op de slak, als op water, en op het droge (glas, hout, papier). — MÉGNIN, l.c., zegt: „Ces parasites paraissent vivre du mucus qui suinte du corps des limaces, car, &c.” Ik meen er zeker van te zijn: van tijd tot tijd ziet men deze snelloopende diertjes plotseling stilstaan. Beschouwt men ze dan met eene sterke loupe, dan zijn snuit en palpen naar beneden gebogen en rusten deze op de huid van de slak. — Soms ziet men binnen eene minuut alle parasieten in de ademhalingsopening van de slak verdwijnen. Stoot men na eenigen tijd aan het bakje, waarin de slak ligt, dan snellen zij alle te voorschijn; enkele verlaten dan zelfs de slak, als radeloos heen en wêêr loopend om, spoedig daarna, weer op de slak te kruipen.

Trombicula autumnalis (Shaw 1790). In BAKER, Employment for the microscope, &c.; London; 1753. p. 393 vinden wij de oudste vermelding van de in Groot-Britannië zoo lastige „harvest bug”. SHAW noemde haar (aangenomen, dat er in Groot-Britannië maar ééne soort leeft!) in zijn Natural Miscellany, v. 2. 1790. t. 42.: *Acarus autumnalis*. HIRST geeft in Nature, Oct. 24. 1925. p. 609, den naam van *Trombicula (Neotrombicula) autumnalis* (SHAW) aan eene Nympha, door hem uit eene „har-

vest-bug" gekweekt. In: Ann. applied Biol., v. 13. n. 1. Febr. 1926. geeft hij er eene afbeelding van, en zegt: „*Trombicula autumnalis* differs from the hitherto described species of the genus in having the body more elongated and also in the differently shaped hairs on the dorsal surface of the cephalothorax, for these reasons I have proposed the new subgeneric name *Neotrombicula* for the species." . . . „Hairs on the dorsal surface of the cephalothorax shorter and not shaped as in the described species of *Trombicula*." Ik acht het nieuwe subgenus niet noodig; HIRST vergeet, dat hij eene Nympha vóór zich had; bovendien is het verschil in haarvorm tusschen *autumnalis* en de reeds beschrevene soorten zeer gering, en is de lange vorm eveneens geen kenmerk voor een nieuw genus. — Zoo is dan toch na 172 jaren vastgesteld, dat de Engelsche „harvest-bug" eene *Trombicula* is.

***Trombicula inopinatum* (Oudms. 1909).** Bij WOTTON De diff. animalium Libri X, 1552, vinden wij eenen zin: „Inveniuntur messis tempore in leguminibus" [dus *Phaseolus*, *Vicia*, *Pisum*] „cum manibus colliguntur, phalangia quaedam parva colore flammeo" [dat is m.i. *Trombidium holosericeus* L.], „Ab huius morsu excitantur pustulae, quas Graeci „phluktainas" vocant". Die beten zijn natuurlijk niet door *Trombidium holosericeus* maar door „aoûtats" of „rougets" aangebracht!

In de Dictionnaire de Trévoux, 1704, lezen wij: „Mite"; c'est le plus petit des insectes qui naît dans les fèves" [*Vicia faba*]. Dat is de oudste vermelding van de „aoûtats" of „rougets" zelf.

En de oudste afbeelding is die van DE GARSULT 1733 „Mite à pincés trouvée sur une perdrix". Zie mijn Kritisch Historisch Overzicht der Acarologie Deel I. p. 131.

BRUYANT, in: Compt. Rend. Soc. Biol. Paris. v. 67. 31 Juli 1909 p. 208, constateerde; dat eene „rouget", eveneens op eene *Perdix* gevonden, dezelfde was als *Thrombidium inopinatum* OUDMS. 1909.; hij kweekte er eene Nympha uit. Ik beschreef die Nympha in: Arch. Naturg. v. 79 1913. A. n. 9. (publ. Maart 1914). p. 127. t. 12. f. 1—6. abusivelijk onder den naam van *Microthrombidium autumnalis* (SHAW). Zoo is dan toch na 205 jaren

vastgesteld, wat de Fransche „rouget” voor dier is. — Nu oppert HIRST, l.c. p. 143 het vermoeden, als zoude genoemde soort identiek zijn aan *Trombicula* (*Neotrombicula*) *autumnalis* (SHAW). Ik heb onmiddellijk zijne afbeeldingen met de mijne vergeleken, en bevonden, dat hij in zooverre gelijk heeft, dat de Nympha tot het genus *Trombicula* behoort, maar zij is niet aan *autumnalis* SHAW 1790 identiek. Zij moet dus voortaan *Trombicula inopinatum* (OUDMS. 1909) genoemd worden.

Tanaupodus passimpilosus Berl. 1910. Zie Tijds. Entom. v. 70, Verslagen, p. LXX Nov. 1927.

Centrotrombidium schneideri Kram. 1896. Zie Tijds. Entom. V. 70, Verslagen, p. LXXI. Nov. 1927. Deze soort heeft kortgesteelde, bolvormige pseudostigmatische organen. Ik herinner eraan, dat door mij eenige „*Trombidium*-Larven” met dito organen beschreven en afgebeeld zijn, welke ik in een „nov. gen. *Schöngastia*” 1910 samenbracht. Ik ben ervan overtuigd, dat de volwassenen van deze Larven eveneens kortgesteelde, bolvormige pseudostigmatische organen zullen blijken te bezitten, al behooren zij niet tot het genus *Centrotrombidium* KRAMER 1896. — Eveneens ben ik ervan overtuigd, dat de Larven van *Doloisia synoti* OUDMS. 1910 en *Typhlothrombium nanus* OUDMS. 1910. tot volwassenen behooren met knots- of peervormige pseudostigmatische organen.

Caloglyphus kramerii. Berlese 1881. Van den heer S. LEEFMANS ontving ik deze soort in alle ontwikkelings-toestanden, welke zich in de eieren van de Locustide *Sexava nubila* STAL bevonden, te Beo, Eiland Karakelong, Talaud-groep, ten N. van Celebes. Deze *Acarus* is dus in staat, een gat te knagen in de betrekkelijk harde schalen van Locustiden-eieren

Caloglyphus leefmansi nov. spec. Op de bloemstelen van *Cocos nucifera* verzamelde de heer S. LEEFMANS eene menigte *Parasitidae*. Onder hen bevond zich eene Nympha II-hypopus, die, op het eerste gezicht, sprekend geleek op die van *Caloglyphus kramerii* BERL. 1881, maar daarvan verschilt doordat de lijn, gevormd door de buitenzijden der coxae III en de achterranden der coxae I + 2 sterk naar voren gebogen is, terwijl bij *kramerii* de achterranden der coxae I + II en de voorranden der coxae III + IV eene

horizontale lijn vormen. Verder is de zuignaplaat bij *kramerii* scherp gescheiden van de ruimte, waarin zich de genitaalopening, de twee zuignapjes en de twee borsteltjes, welke de genitaalopening flankeren, gelegen zijn, welke ruimte door eene fijne horizontale lijn van de coxae IV gescheiden is. Bij *leefmansii* is die ruimte, evenals de zuignaplaat, gegranuleerd, zoodat, op het eerste gezicht, de zuignaplaat één geheel vormt met de genoemde ruimte.

Sellnickia nov. gen. Naar mijnen vriend Dr. MAX SELLNICK te Lötzen bij Königsberg in O. Pr., den bekenden oribatoloog. — *Eremaeidae*. Lamellae lijstachtig, zoodat dit genus het naast aan *Phauloppia* BERL. en *Tricheremaeus* BERL. verwant is. Het onderscheidt zich daarvan door eene korte, vierkante, voorwaartsche verlenging van het propodosoma en door eene langere, vouwbeenvormige, achterwaartsche verlenging van het rugschild. Dit verlengstuk komt mij voor, eene glasheldere, niet gemakkelijk oplosbare lijmsort af te scheiden, waarmede de dieren vermoedelijk zich aan het blad, of den bladsteel vasthechten, bijv. om tegen den wind bestand te zijn. Drie klauwen; middelste klauw slechts zeer weinig dikker dan de zijdeklauwen.

Sellnickia heveae nov. spec. Door haar kort en rond hysterosoma aan *Tricheremaeus*, door hare lange, dunne pooten aan *Dameosoma* herinnerend. Hysterosoma spiegelglad, haarloos. Pseudostigmatistische organen kort gesteld, bolvormig. Lamellae slechts weinig naar voren convergeerend, tot even voorbij de helft van het propodosoma verloopend. Palptibia distaal met een vederhaar met lancetvormige schacht en korte baarden. Palptarsus met 4 korte, stevige borstels. —

De Nympha III (ik bezit slechts één huidje, waarvan de achterrug ontbreekt) heeft aan alle pooten een ambulacrum, bestaande uit een praetarsus, eene carunkel en één stevigen klauw. Al weer eene overeenkomst met Tyroglyphidae sensu lato! Zelfs bezit tarsus I een kort, staafvormig zintuighaartje! Die carunkel is eene horizontale schijf en dient dus vermoedelijk, evenals de lijm der adulti, om zich vast te houden.

Op *Hevea*-bladen; Medan, N.O. Sumatra; Mei.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.